

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Sylwia Zawadzka	

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2018 r. w Lublinie

sprawy P. S.

z udziałem W. W. P.P.H.U. (...) w B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 9 czerwca 2017 r. sygn. akt IV U 592/16

I. oddala apelację;

II. przyznaje adwokatowi K. J. od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Zamościu) kwotę 600 (sześćset) złotych podwyższoną o podatek od towarów i usług tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Elżbieta Czaja Małgorzata Rokicka-Radoniewicz Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska

III AUa 837/17

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 28.04.2016 r. stwierdził, że P. S. nie podlega jako pracownik u płatnika składek W. W. P.P.H.U. (...) w B. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 22 września 2015 r. do 31 stycznia 2016 r.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Zamościu złożyła matka B.S.-opiekun prawny wnioskodawcy P. S., całkowicie ubezwłasnowolnionego. Argumentowała, że skierowanie do pracy skarżący dostał z urzędu pracy i podjął zatrudnienie z zamiarem wykonywania pracy za jej wiedzą i zgodą i otrzymywał za pracę wynagrodzenie wysyłane na jej konto. Wykazywała, że zatrudnienie nie sprzeciwiało się dobru syna, bowiem orzeczenie o niezdolności do pracy wygasło w kwietniu 2015 r. i w chwili podpisania umowy o pracę wnioskodawca posiadał zdolność pracowniczą i brak jest podstaw do unieważnienia zawartej umowy o pracę.

Pracodawca płatnik składek W. W. prowadzący P.P.H.U. (...) w B. przystąpił do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego.

Sąd Okręgowy w Zamościu wyrokiem z dnia 9 czerwca 2017 roku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że P. S. jako pracownik u płatnika składek W. W. PPHU (...) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 22 września 2015 roku do 31 stycznia 2016 roku oraz zasądził od organu rentowego na rzecz P. S. kwotę 360 zł należną adwokatowi M. P. (1) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Okręgowy ustalił, że P. S., ur.(...), z zawodu technik mechanik, w 2014 r. został całkowicie ubezwłasnowolniony prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego Wydział Cywilny w Zamościu. Postanowieniem Sądu Rejonowego z 12.03.2014 r. B. S.została ustanowiona opiekunem prawnym swego syna P. S.. Od 12.11.2014 r. był wnioskodawca nieprzerwanie zarejestrowany jako bezrobotny Od 19.10.2013 r. do 30.04.2015 r. był uznawany przez ZUS za osobę całkowicie niezdolną do pracy z przyczyn psychiatrycznych (schizofrenia paranoidalna), prawa do renty odmówiono z powodu braku wymaganego stażu (IV U 1391/15) i toczy się obecnie postępowanie o przyznanie prawa do renty. W dniu 22.09.2015 r. wnioskodawca został skierowany przez Powiatowy Urząd Pracy w B. do pracy na stanowisku stolarza meblowego u PPHU (...) W. W.. W dniu 22.09.2015 r. została zawarta umowa o pracę na czas określony, w pełnym wymiarze czasu pracy od 22.09.2015r. do 21.12.2015 r., za wynagrodzeniem 950 zł z premią dodatkową, umowę podpisał P. S. i matka. Od 22.09.2015 r. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych. Kolejną umowę o pracę zawarto w dniu 22.12.2015 r. na dalszy okres od 22.12.2015 r. do 31.01.2016 r., pozostałe warunki umowy pozostały bez zmian, umowę również osobiście podpisał wnioskodawca jak i inne dokumenty związane z zatrudnieniem. W dniu podjęcia pracy wnioskodawca był przeszkolony z zakresu bhp. W zaświadczeniu lekarskim z 21.09.2015 r. nie stwierdzono przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku stolarza meblowego. Skarżący faktycznie pracował jako stolarz meblowy, a jego opiekun prawny wiedział o podjęciu zatrudnienia i to akceptował zażądał przesyłanie wynagrodzenie na jej konto oraz wyprosił u pracodawcy dalsze zatrudnienie syna w grudniu 2015 r. Codziennie dojeżdżał z domu w B. gdzie mieszkał z matką do pracy do zakładu produkującego meble w B. położonego w odległości do 3 km od miejsca zamieszkania, czasami z kolegą G. G., czasami rowerem. Pracował w wydziale płyty komórkowej na stanowisku stolarz meblowy docinając deski na maszynie pile panelowej (...) i ramki drewniane od poniedziałku do piątku, w systemie dwu zmianowym od 6:00 do 14:00 lub 14:00 do 22:00, za co pobierał wynagrodzenie za pracę wypłacane na konta matki. Na teren zakładu pracy wchodził dzięki okresowej przepustce ręcznej, podpisywał listy obecności na wydziale płyty komórkowej. W dniu 22.09.2015 r. wydano mu ubranie robocze, buty robocze, nauszники ochronne. Zakład PPHU (...) od 20 lat zajmuje się produkcją mebli z płyty wiórowej dla firmy (...), wykonuje też elementy z drzewa. Zakład składa się z pięciu wydziałów: wydział lakierni, produkcji mebli skrzyniowych, produkcji elementów drewnianych, produkcji listew (...)

i płyty komórkowej (kratowanej), każdy wydział mieści się innym budynku, zakład ma powierzchnię kilkudziesięciu hektarów. Zatrudnia 900 pracowników, rotacja pracowników wynosi średnio 50 osób rocznie, większość osób jest zatrudnionych na stanowiskach stolarza meblowego. Wnioskodawca pracował w wydziale płyty komórkowej, pracował na pile panelowej (...), gdzie z dużego arkusza płyty wycinano mniejsze elementy,

a wnioskodawca podawał płyty do cięcia. Pracował też przy ręcznym sklejeniu i montażu ramek na stole (ręczne sklejenie). W wydziale płyty komórkowej pracuje 30-40 osób. Wnioskodawca pracował na jednej pile z M. P. (2) i był jego pomocnikiem. Program komputerowy jest tworzony w biurze i przesyłany sieciowo do maszyny, a maszyna według wpisanego programu sama pobiera płytę i tnę, wnioskodawca nie programował maszyny tylko pomagał, wyciągał płytę i przesunął dalej. Po tygodniu został przeniesiony na ręczne klejenie ramek do płyt komórkowych, pracował też przy odbieraniu płyty na tej samej hali. Za każdego pracownika na koniec zmiany mistrzowi jest składany raport z wykonanej pracy, w oparciu o który jest naliczane wynagrodzenie akordowe, takie raporty składano z pracy wykonanej przez wnioskodawcę za poszczególne dni pracy, z wyszczególnieniem odpowiednim kodem rodzaju wykonanej płyty i z podaniem wymiarów (raporty-k.78-100). Przesłuchany w charakterze świadka G. G., sąsiad wnioskodawcy, pracuje w PPHU (...) od 2014r. jako stolarz meblowy. Świadek podwoził wnioskodawcę do pracy w dniach, gdy się im pokrywały zmiany. Potwierdził fakt pracy wnioskodawcy w dziale płyty komórkowej, pomimo, iż pracował w innym dziale, wiedział, że wnioskodawca pracował, bo podwoził go do pracy i widział jak szedł na pracy do wydziału płyty komórkowej. Razem też wracali do domu z pracy. Świadek wiedział też, że wnioskodawca poszedł na zwolnienie lekarskie.

Zainteresowany W. W. zatrudnia pracowników przez urząd pracy i osobiście nie zna wnioskodawcy. Przyznał, że zatrudnił wnioskodawcę jak wszystkich na okres próbny od 22.09.2015 r. i na dalszy okres od 22.12.2015 r. do 31.01.2016 r., na prośbę osobistą jego matki, która zapewniała, że stan zdrowia jej syna poprawi się i syn wróci do pracy. D. K. (1), kierownik wydziału płyty komórkowej od 7 lat, zgłosił do urzędu pracy zapotrzebowanie na pracownika, potwierdził fakt pracy wnioskodawcy na pile (...) jako pomocnik M. P. (2). Świadek D. K. (2), kierownik działu lakierni przeprowadzał rozmowę kwalifikacyjną z wnioskodawcą i potwierdził fakt przyjęcia go do pracy. Mistrzowie nie mieli zastrzeżeń do pracy wnioskodawcy. Nikt w zakładzie nie wiedział o kłopotach zdrowotnych wnioskodawcy. Nie miał żadnych konfliktów ze współpracownikami. Pracę wnioskodawcy nadzorowali mistrzowie M. D., M. M.. Prowadzącym przyuczającym go do pracy był M. P. (2). Świadek M. D., pracuje od 2005r., jako mistrz na wydziale płyty, przez 2 dni przeprowadzał szkolenie wstępne stanowiskowe wnioskodawcy, a następnie przyuczał go stolarz M. P. (2) stolarz do pracy na pile (...). Pamiętał, że pod koniec tygodnia wnioskodawca skarżył się, że jest mu ciężko na maszynie, bo nie miał siły fizycznej i poradził mu by poszedł do majstra, który przesunął go na inną maszynę w tej samej hali w tym samym wydziale i potem pracował na linii komórki, przy ręcznym sklejeniu ramek. Świadek miał dobry kontakt ze skarżącym, przyznał, że dało się z nim porozmawiać. Świadek M. M. jako mistrz działu płyty komórkowej od 2009 r. był bezpośrednim zwierzchnikiem wnioskodawcy w dniach 6-8.10.2015 r. Świadek P. D. pracuje w zakładzie jako stolarz meblowy od 2013 r. i choć nie pracował razem z wnioskodawcą na jednej zmianie, ale mijali się z nim w szatni, gdy schodził ze zmiany i opisał go jako wysokiego szatyna, co potwierdził sąd słuchając wnioskodawcę. Wszyscy świadkowie potwierdzili praktykę zakładu zatrudniania pracowników początkowo na okres próbny do 3 m-cy i fakt pracy wnioskodawcy w wydziale płyty komórkowej, co potwierdzają złożone imienne raporty.

Wnioskodawca zatrudniony był w zakładzie meblowym na podstawie umowy o pracę przez urząd pracy na okres próbny od 22.09.2015 r. do 22.12.2015 r. i nadal, na prośbę matki, do 31.01.2016 r. Faktycznie pracował od 22.09.2015 r. do 8.10.2015 r. Od dnia 9.10.2015r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, w okresie 9-21.10.2015r. miał niepłatną usprawiedliwioną nieobecność w pracy, a po upływie 30 dniowego okresu wyczekiwania od 22.10.2015 r. do 23.11.2015 r. pobierał wynagrodzenie za czas niezdolności do pracy, a następnie od 24.10.2015 r. do 31.01.2016 r. zasiłek chorobowy. Od 04.01.2017 r. wnioskodawca przebywa w Szpitalu (...) w R. do nadal.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy i aktach ZUS, aktach osobowych oraz zeznań strony, zainteresowanego i świadków, które uznał w pełni za wiarygodne.

W ocenie Sądu wniesienie odwołania przez opiekuna prawnego od decyzji organu rentowego zostało dokonane w interesie wnioskodawcy i nie było czynnością prawną obciążoną ryzykiem pokrzywdzenia czy narażenia na koszty wnioskodawcy, zważywszy, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ubezpieczony nie ponosi kosztów związanych z wniesieniem odwołania i wydatków w toku postępowania, jak też kosztów ustanowionego pełnomocnika z urzędu. Opiekun prawny wnioskodawcy, w osobie matki B. S.z którą mieszka, wiedziała o fackie podjęcia zatrudnienia przez syna co potwierdzają jej zeznania, nie zgłaszała żadnego sprzeciwu w tym zakresie skoro

syn otrzymywał wynagrodzenie, wysyłane na jej konto, nadto to z jej inicjatywy umowa o pracę została przedłużona w grudniu 2015 r.

Zarzut organu rentowego o braku zdolności wnioskodawcy ubezwłasnowolnionego całkowicie do czynności prawnych skutkujący nieważnością umowy o pracę Sąd uznał za niezasadny (art.12 k.c.).

Zgodnie z art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Cytowana norma nie określa warunków uzyskania statusu pracownika i pomija kwestię zdolności do czynności prawnych, a tym samym w tym zakresie zgodnie z art. 300 k.p. należy sięgnąć do przepisów kodeksu cywilnego.

Problem zdolności pracowniczej, rozumianej jako zdolność do występowania w stosunkach pracy w charakterze pracownika określa art. 22 § 2 i 3 k.p. Zgodnie z art. 22 § 2 pracownikiem może być osoba, która ukończyła 18 lat. Na warunkach określonych w dziale dziewiątym pracownikiem może być również osoba, która nie ukończyła 18 lat. Zatem to granica wieku jest warunkiem, od którego prawo uzależnia możliwość uzyskania przymiotu pracownika. Osoba taka może bez zgody przedstawiciela ustawowego nawiązać stosunek pracy oraz dokonywać czynności prawnych, które dotyczą tego stosunku. Jednakże, gdy stosunek pracy sprzeciwia się dobru tej osoby, przedstawiciel ustawowy za zezwoleniem sądu opiekuńczego może stosunek pracy rozwiązać. Osoby pozbawione zdolności do czynności prawnych mogą zawrzeć stosunek pracy – za wiedzą i zgodą swego opiekuna prawnego. Dla pracowniczej zdolności prawnej nie ma znaczenia brak zdolności do czynności prawnych, co przy wymaganii posiadania określonego wieku przez kandydata na pracownika oznacza, iż zdolność pracowniczą posiada także osoba całkowicie ubezwłasnowolniona (Kodeks pracy. Komentarz, red. T. Zieliński Warszawa 2000, s.206).

Całkowicie ubezwłasnowolniony wnioskodawca posiadał zdolność pracowniczą do bycia podmiotem stosunku pracy. Warunkiem sine qua non pracowniczego ubezpieczenia społecznego jest istnienie faktycznego stosunku pracy. O ważności zaś stosunku pracy świadczy to, czy oświadczenie woli zawarte w umowie o pracę nie zawierają wad, które powodowałyby ich nieważność bądź bezskuteczność, czyli czy zostało zawarte za wiedzą i zgodą opiekuna prawnego. Opiekun prawny wnioskodawcy w osobie matki B. S. posiadał wiedzę o pracy syna, skoro razem mieszkają, co akceptowała nie widząc pokrzywdzenia syna wobec wypłacanego na jej konto wynagrodzenia, przez co swym zachowaniem akceptowała w pełni czynność prawną zawarcia umowy o pracę z dnia 22.09.2015 r. To z jej inicjatywy doszło do przedłużenia umowy o pracę, po okresie próbnym, w wyniku jej rozmowy z pracodawcą, kolejną umową z dnia 22.12.2015r., przez nią potwierdzoną na piśmie, na dalszy okres do końca stycznia 2016 r. Sąd uznał, że zarówno akceptacja opiekuna prawnego podjęcia pracy syna jak i jej przedłużenie u pracodawcy z inicjatywy opiekuna były działaniami na korzyść samego wnioskodawcy w ramach rehabilitacji i terapii kontaktu z ludźmi i podwyższenia samooceny przez uzyskania własnego wynagrodzenia. Zdaniem Sądu zawarcie umowy o pracę przez wnioskodawcę nie było czynnością z jego pokrzywdzeniem i na jego niekorzyść, skoro otrzymywał za pracę wynagrodzenie, o czym wiedział i co akceptował jego opiekun prawny. Nie pracował też wnioskodawca ponad miarę swoich możliwości fizycznych, skoro, gdy zaniemógł, to skorzystał ze zwolnienia lekarskiego.

W stanie faktycznym sprawy Sąd uznał, że zawarcie umowy o pracę na okres próbny i na dalszy okres do 30.01.2016r. nie pociągało pokrzywdzenia wnioskodawcy jako osoby niezdolnej do czynności prawnej (art. 14 k.c.), skoro nie był wykorzystywany ponad miarę, nie pracował ponad godziny pracy i za pracę otrzymywał wynagrodzenie. Umowy o pracę na narażały go na żadne negatywne skutki finansowe, bo na ich podstawie nie zaciągnął żadnych zobowiązań.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 13 pkt 1 i art. 12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963) pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu

i wypadkowemu od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. W myśl art. 8 ust. 1 cyt. ustawy za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Stosownie do treści art. 22 § 1 kodeksu pracy przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

W orzecznictwie jako cechy stosunku pracy wymienia się także: osobiste wykonywanie pracy, jej powtarzalność (wykonywanie na ogół codziennie, ewentualnie w dłuższych odstępach czasu) oraz wykonywanie na ryzyko pracodawcy.

Przedmiotem sprawy było ustalenie czy w ramach zawartej na piśmie umowy o pracę wnioskodawca faktycznie świadczył pracę w rozumieniu art. 22 k.p. Pracodawca, poza dokumentami typowymi przy zawarciu umowy o pracę, dostarczył też Sądowi inne dokumenty potwierdzające wydanie odzieży roboczej, przepustki na teren zakładu, raportów pracy, które Sąd przyjął te dokumenty za podstawę ustalonego stanu faktycznego obdarzając je w pełni wiarygodnością co do faktu wykonywania codziennie w systemie pracy zmianowej stolarza meblowego w wydziale płyty komórkowej w zakładzie w B.. Zarówno sposób rekrutacji, zawarcie umowy na okres próbny, sposób przyuczenia do zawodu zajmowane stanowisko był standardowy.

Sąd uznał, że wnioskodawca faktycznie podjął pracę od 22.09.2015 r. na okres próbny w zakładzie meblarskim w B., na typowym w zakładzie stanowisku stolarza meblowego, dojeżdżając codziennie do pracy wraz z sąsiadem z osiedla G. G.lub rowerem i pracował w systemie dwuzmianowym w godzinach 06 -14 lub 14-22. Pracował do dnia 8.10.2015 r., tj. do powstania niezdolności do pracy w dniu 9.10.2015 r.

W ocenie Sądu materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż celem zawartej umowy o pracę była praca, którą faktycznie wnioskodawca realizował w miejscu wskazanym przez pracodawcę w wydziale płyty komórkowej w zakładzie produkcyjnym płatnika składek, w systemie pracy zmianowej w określonych godzinach i pod nadzorem mistrz i kierownika wydziału w okresie, gdy był zdrowy. Była to praca podporządkowana pracownikowi prowadzącemu, mistrzowi i kierownikowi wydziału co do dni, godzin i miejsca pracy z nadzorem pracowniczym.

Zatem, skoro doszło do realizacji stosunku pracy poprzez świadczenie pracy przez P. S. to stosunek ubezpieczeniowy również powinien być realizowany. Relacja, bowiem pomiędzy stosunkiem pracy i stosunkiem ubezpieczeniowym sprowadza się do tego, że ten ostatni jest następczy wobec stosunku pracy, gdy jest on nawiązany i faktycznie realizowany. Na istnienie stosunku pracy nie składa się tylko zawarcie umowy o pracę, ale nade wszystko zamiar stron oraz faktyczne wykonywanie określonej w umowie pracy, na warunkach z umowy wynikających.

P. S. faktycznie świadczył pracę, przez co realizowany był stosunek pracy, którego podmiotem był ubezwłasnowolniony wnioskodawca posiadający zdolność pracowniczą, za wiedzą z racji wspólnego zamieszkiwania i zgodą opiekuna prawnego o czym świadczy czynności dokonane przez matkę w postaci złożenia podania o wypłatę wynagrodzenie na jej konto i załatwienie i potwierdzenia drugiej umowy.

Sąd miał na uwadze treść art.11³k.p. w myśl którego jakakolwiek dyskryminacja w zatrudnieniu, bezpośrednia lub pośrednia, w szczególności m.in. ze względu na niepełnosprawność jest niedopuszczalna.

Z powyższych względów Sąd uznając odwołanie za zasadne, zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i ustalił, że P. S. jako pracownik u płatnika składek W. W. P.P.H.U. (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 22.09.2015 r. do 31.01.2016 r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na czas określony w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy Zakład ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżając wyrok w całości. wyrokowi zarzucał naruszenie :

1. przepisów prawa procesowego art.233 § 1 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego w postaci umowy o pracę z dnia 22 września 2015 roku polegające na przyjęciu, że umowa ta została podpisana również przez matkę wnioskodawcy B. S.w sytuacji gdy na umowie znajdującej się w aktach osobowym brak jest podpisu B. S.;
2. przepisów prawa materialnego – art.22 § 1 kp poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że osoba ubezwłasnowolniona całkowicie posiada zdolność pracowniczą oraz art.6 ust.1 pkt 1 w związku z art.8 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art.22 § 1 kp poprzez ich niewłaściwe

zastosowanie polegające na przyjęciu, że w ustalonym stanie faktycznym doszło do nawiązania stosunku pracy, a w konsekwencji niezastosowanie art.14 ust.1 kc w związku z art.300 kp i nieuznanie umów z dnia 22 września 2015 roku i z 22 grudnia 2015 roku za nieważne.

Wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołania ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania na rzecz ZUS.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd Okręgowy, rozpoznając odwołanie wnioskodawcy od zaskarżonej decyzji, poczynił bardzo dokładne ustalenia w zakresie stanu faktycznego, przeprowadził dowody z zeznań wnioskodawcy, świadków i zainteresowanego na okoliczność, czy wnioskodawca faktycznie wykonywał pracę realizując postanowienia umowy o pracę. W uzasadnieniu wyroku bardzo dokładnie i szczegółowo przeanalizował materiał dowodowy zebrany w postępowaniu przed organem rentowym i uzupełniony przez Sądem. Sąd Apelacyjny podziela w pełni stanowisko Sądu I instancji, że dowody te wskazują, że umowa o pracę została faktycznie zawarta, a przede wszystkim, że praca ta była przez wnioskodawcę wykonywana i otrzymywał za nią wynagrodzenie przelewane na konto jego opiekuna prawnego. Wiarygodność świadków i stron nie budzi wątpliwości, zeznania są dokładne, spójne a zarazem spontaniczne. Wynika z nich, że wnioskodawca od chwili zawarcia umowy o pracę świadczył pracę zgodnie z jej warunkami, które nie odbiegały od tych, na jakich byli zatrudniani pozostali pracownicy. Dla oceny prawnej ważności umowy o pracę istotne jest, że wnioskodawca jako osoba całkowicie ubezwłasnowolniona nie mógł samodzielnie zawrzeć umowy, ale nie ulega wątpliwości, że jego opiekun prawny wiedząc o jej zawarciu w pełni akceptował jej warunki i co ważne, wymógł na pracodawcy zawarcie kolejnej umowy po zakończeniu umowy zawartej na czas próbny. Wprawdzie Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wskazał, że pierwsza umowa o pracę została podpisana przez opiekuna prawnego, (co nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym), ale okoliczność ta nie rzutuje na ważność stosunku pracy, który powstał w związku z tym, że wnioskodawca został do pracy dopuszczony, podjął ją i wykonywał zgodnie z treścią umowy.

Wbrew pogładowi wyrażonemu w apelacji Sąd Apelacyjny stwierdza, że nie zachodzi zarzucane w apelacji naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisów kodeksu pracy w związku z kodeksem cywilnym i ustawą z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela zarówno ustalenia faktyczne, jak i wnioski prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżący argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważył zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji. Wykładnia dokonana przez Sąd Okręgowy znajduje uzasadnienie w poglądach komentatorów przytoczonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, a ponadto zważyć należy, że skoro wnioskodawca został dopuszczony do pracy i pracę tę faktycznie wykonywał, doszło do powstania stosunku pracy bez względu na powody, dla których umowa zawarta przez osobę całkowicie ubezwłasnowolnioną nie mogła wywołać skutku.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385 KPC orzekł, jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach Sąd Apelacyjny oparł na przepisach § 8 pkt 4 w związku z § 16 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).